

Sint-Martinus : feest 11 november

Martinus, je droeg een soldatenplunje
en wapens om je land te verdedigen.
Onder je harnas klopte een menselijk hart
vooral voor de kleinsten en de minsten.
In ontmoeting met een verkilde bedelaar,
leerde je Christus zien in de noodlijdende mens.

Je mantel was een antwoord op "Wat je voor de minsten hebt gedaan..."
In de stilte van de natuur leerde je God verstaan.
Gods Geest kwam je kluizenaarsleven inspireren,
Gods voelbare aanwezigheid werd voor jou een uitnodiging tot getuigenis.

Kinderen en bedelaars, en heel gewone mensen zochten in jou een herder,
voor hen werd jij de vertolker van Gods Boodschap naar het leven,
voor hen werd jij, beleving van Gods liefde, zichtbaar in de tijd.

Met velen in Vlaanderen kijken wij naar je op.
Wij brengen je hulde en eren je om je bekommernis en inzet voor eenvoudigen.
Wij vragen je, onze ogen te openen voor mensen naast ons.
Leer ons Gods Liefde uit te dragen
en Hem in stilte aan te spreken in gebed.

Martinus, je hebt een spoor getrokken in de tijd.
Wees voor ons een lichtend voorbeeld
om in onze dagen van Jezus' boodschap te getuigen,
om in dienstbaar leven,
beeld te zijn van Gods Liefde in onze tijd.
Amen.

Jean Paul Vermassen

Martinus,

Van thuis uit was je niet christelijk opgevoed.
Door je vader - die militair was -
werd je verplicht om ook in het leger te gaan werken.

Je ziel volgde echter andere wegen dan die voor jou uitgestippeld.
Al vroeg werd je geraakt door de christelijke liturgie
van de eerste parochies in het Europa van de 4de eeuw.
Al vroeg werd je gedreven door de evangelische zorg voor armen en kleinen.

In een naakte bedelaar sloeg Jezus een bres in je hart.
Je daalde van je legerpaard af en schonk een arme je warme mantel.

Martinus,
je werd een mantelzorger, je werd een diaken.
Ingekeerd als een kluizenaar kon je zijn,
vol genegenheid voor zieken, kinderen en arme gezinnen was je tegelijk.
Je gave van goede raad en genezing
bracht duizenden mensen op de been, allen onderweg naar jou.
Je trok zelf onvermoeid door het land om nieuwe parochies te stichten.
Overal in Frankrijk wou je het vuur van het evangelie laten oplaaien.
In heel Europa is je spirit uitgedijd.
Je werd een populaire patroonheilige. Je werd een gulle kindervriend.

Schenk ons onderweg naar Kerstmis
iets van je evangelische authenticiteit.
"Christen zijn is inkeer, ommekeer en het goed doen",
zo leerde jij het overal.
Zet ons op die weg vandaag.
Maak ons tot mensen van 'inkeer en sociale inzet',
mantelzorgers voor mensen die broos en kwetsbaar zijn.
Maak ons tot lichtbrengers in de donkere en koude dagen van het jaar.

Jean Paul Vermassen